

OD NAŠICH PŘÁTEL

OMAHA, Nebr. — Milení čtenáři Pokroku Západu. Nevím, jestli se vám zavděčím, ale je pozdě se ptát, o čem vlastně mám psát, už prý také jednoduše P. Z. Ano. O no se to lehce řekne těm pánům od péra. Ty, poslouchej, ty to znáš, víš, my jaksi tento, se připravujeme pro naše čtenáře, třeba jsme museli dopláčet, dát něco darem k Ježíšku a proto jim obětuje co můžeme, dobrou a zábavnou četbu. Ty už jsi v Americe hodně neděl, napiš nám něco! A takovým chytrákem je náš horlivý pan Příbýl. Je on také ze femelska, nie thrat, jen přibíjet. A prosím vás, můžete mu odepřít? Kdybyste se jen okamžik zdráhali, pozve vás na jednu a než se naděje, stojí vás to nejméně desák. A za desák to je nějakých patron a ty teď Turci na Balkáně nutně potřebují, aby obhájili to: Já Pán. Vyhráj-li Slované, mohou také říci: Já Pán? Mohli by, ale jest velice pochybné, aby nenáviděný Slované se zmožil. Neb sotva je jeden krok vítězství učiněn, již ze všech stran jako voky syčí, až dotud a nie dále! Ubozí Slované, svou krví a svými penězi dopracovali se úspěchu a dnes, kdy mohou poroučet a rozkazovat, té kruté běhce, která je hanbou celé Evropy, jsou zastaveni. Mnozí naši krajané jsou zaujati proti těm lidem, kteří zde v Americe žijou tak bídne, spějí v těch nejspínavejších drahách a možno že pracují za levnější peněz než americký dělník. Avšak kdyby americký dělník aspoň jednou v roce pročetl si tu jejich námahu o dobytí ebleha pro sebe a svoji rodinu, ten neustálý boj proti odvěkům nepříteli, nedivil by se, že člověk ten strádá cent k centu, jak by se mohl vyšinout, a přec příklad je, že jakmile byl dán první povel k válce, mnoho a mnoho se jich vrátilo, aby uhájili svou krví a svým statkem svou milou a třeba chudou vlast. My tak rádi při pivě si zapějeme "Kde domov můj," aneb "Hej, Slované," zvláště když nás to nie nestojí, ale rád bych viděl to nadšení do boje pro vlast naši, kterou se tak rádi obíráme. Je pravda, že nelze z nás nikomu zapomenout té kolébky, kde se zrodil, kde byl svou pečlivou matičkou vychován a každý rád v myšlénkách bloudí po jemu známých krajinách české vlasti. Mnozí z nás odešli za větším kusem ebleha a mnoho z nás je těch, kteří ho tam ztratili. Zanechali jsme tam své rodiče, bratry neb jiné přátele, kteří též cítí pro naši Slovenskou národnost a možná bez pochyby, že svůj moznolné vydělaný krejcar obětují těm vdovám a dítkám po padlých hrdinech Slovenských. Budou svátky vánoční, kdy v každém malém domečku ozářeno bude okno světlem lásky a spokoječnosti a i vaše srdce bude šťastno a s díkem a vděčností, třeba beze slov poděkujete onomu, který život dává a zase bere. Malíčký dárek, který nemá pro vás žádné ceny, ale je od vašich milých, naplní vás rozkoší a vy též dáte a co vás to stojí? Pár centů. Je to vaše radost a já vám ji přeji. — Mnohý z vás pohledne oknem a tam padá sníh a je zima, a vy jste u teplých kamen, u piného stolu a vánoční stromek září a vysmívá se ponurým hvězdičkám venku na obloze a vy jste tak šťastni, tak šťastni, nu, jako všichni lidé o vánocech. Všichni! Kéz by byli! — Kdy nejvíce otevřít se srdce lidské a kdy nejvíce cítí pro svého bližního je tento čas nejpříhodnější. My přejem si navzájem šťastné a veselé Vánoce! A to bez roadilu stavu neb národnosti. Za nás a pro nás pro všechny narodil se ten, jehož nelze zapomenouti a si ponížít a proto ta radost všeobecná mezi lidem dobré vůle. Ale teď, když jsme, neb budeme tak pochvalováni, vzpomene si, zdá se každý tak veselí, jako my, slyší každý tak veselí a piné mlky a neb sladí v některé rodině ne-stratili matku neb svého živitele, otce. Ba ano! Mnoho rodin stratilo bratra, sestru, otce neb matku, kteří byli starí, neb stáli na součotiny, ale jsou rodiny, kde oplakávají i sdružené otce,

neb syna předčasno smrti ve válce zahynuvšího, za vlast a národ Slovenský. Vzpomene i jich! — Máme k tomu dnes nejpříhodnější čas a ta blahá útěcha, že vykonali jsme také něco pro ten náš domov a pro ty Slováky, kterými jsme povzdý i my, nás bude blažit za živa a ve sklonku našeho života budíž nám útěchou poslední. — Co se to jen se mnou letos stalo, na houby jsem nechodil a na hon v letošní zimě není ani pomyslen. Sníh žádný, aspoň teď ne, co toto píši, a k tomu prý musí mít každý lovec povolení. — Rád bych věděl na? Ti páni, kteří tohle spískali, jistě ještě nikdy nebyli v lese kol Omahy a myslí, že honci z těch zajců bohatnou. Projděte dnes les křížem a jak smutno je v něm, ani ptáčka neuslyšíte zavřikat, všude pustoto. Jen ten větřík klátí oschlými haluzemi a pje smutnou píseň podzimní. Uvidíte-li malého opeřence přec, seznáte, jak bázlivě poletuje, jako by tušil, že zdejší mládež je dovoleno zabít vše, co život má a proto tak úzkostlivě se před skrývá. Nebylo snad tak před párma léty, neb starší osadníci okazují nám místa a to v naší české čtvrti, kam chodili na zajíce, kam na divoké vno a kde se převázeli přes řeku, ale místa ta dnes jsou zastavěna, ulice vydlážděná a kde se dříve střelila zvěř, tam zhyly jen myši pro kosení pana domáchoho. Ti, kteří zde tenkrát střelili, už dávno flintu zahodili a proto nezbyvá než vzpomínka. Ach, kde pak jsou ty časy. Tenkrát chodilo nás deset a více pohromadě a zajíce měl každý dost a což té zábavy! To bylo smíchu na kolik neděl, když se některý chybil a což, když na jednu ránu zabil dva. Patřil jsem také do takové partaje, ale nepřál bych si, aby čtenáři někoho z nás nazvali svátečním; to ne, my co jsme viděli, to také padlo. — Náhodou bydlili jsme všichni na jedné ulici, vyjma jednoho, který se potom dále odstěhoval. Byli jsme si věrni až na něho, který nás často šidil tím, že k smrti rád zaspal. Byl dobrým společníkem a proto jsme mu rádi odpouštěli, neb jemu co se nedostávalo při lovu, vynahrail humorem. Zvláště. Skoro všichni od jednoho řemesla, dorozuměli jsme se snadno. Druhý den jsme vyšli. Největší bylo se snidání. Kdo pak má tak hodnou ženu, aby mu ráno vstávala ve 4 hodiny vařit snidání a proto jako okropěček jsem slezl s postele, dal vodu na gas a za chvíli byl jsem hotov. Vypravěn všim potřebným, zatukán zlehka u souseda a ten kuchtil také; byl věrnější, pil jen černou, ale za to si přidal více rumu. Prý to náramně bystrý zrak. Cestou tuktali jsme na dvěře těch, kteří byli pozváni, ale všichni téměř byli připraveni, vyjma Ch. na kterého jsme měli čekat u káry a dostavil se tentokráte v čas. Na káře teprv zpracován program, na kterou stranu se pustíme a výsledek zněl: Na Kofinkovu stranu ve Florence. Pěšky cupali jsme po trekách N. W. dráhy a po pražích nevesele se nám to šlo, proto jednohlasně přijat návrh, abysme si zazpívali. Ale jakou? No zazpívejme si nějakou pytláckou! Bouchačky přes rameno a spustili až radost. —

Starí vy pytláci, pytláci veseli, hrůzo všech usáků touzřících po zeli, budete zas bítat po lesích po polích, střeliet je do zadku nebo vedle nich. Až pak vám na hrobě vyroste trávička, přivábi snad k sobě za zajčáčka. On si sedne apřima, zastřihá usima, smad že si vzpomene, vrah mého plemene, v tomto hrobě dřímá. —

Sin to o mnoho veselí, ale každá píseň není tak dlouhá, aby nám vystačila na tak dlouhou cestu R. který vyjma jeho bouchačky si nosil také pytlík na houby, vyprávěl jak s Vinčkem natloukli kačen a naposledy si jistě zarybařili. Ale hoši, začne Ch. jednou se mi ale stal špa za

Benson. Tys tam byl také, Franto, vidí! Ne, já ne! Ale jó, musels tam být, nebyl? Tak věřte si tomu anebo ne, ale já vím, že tam tuhle Franta byl a že ho taky viděl, jak se mi oběsil. Kdo se oběsil? Počkejte; tak jsme vám honili a najednou přede mnou vyběhl zajíc, čekal jsem až ho dostanu na ránu, protože jsem byl jist, že utíci nemůže, ale co se nestalo. Zajíc jako divý vltl do chumáče kornových listů, začal ječet a ne a ne se vyprostit, až se tam šťastně utloukl. Vyndal jsem ho, a všichni tehdy se tomu divili, jak náhodou nebo snad ze zoufalství se zajíc na povříse oběsil. — Netřeba podotýkati, že nám všem slze vstoupily do očí ne zármutkem nad zajcem, ale smíchem nad třetou honce Ch. Soused H. povídá: Já dříve jsem nejraději chodil na iowskou stranu. Jedenkrát jsme se ale nasmáli. To jsem šel já, můj bratr, starý S. a hodinář B. už je chudák nebožtík, tomu ale se musel zasmát, zvláště jeho apetitu. Jeho taška byla víc naepaná, když šel na hon než domů. Sotva že jsme byli block od domova už začal krušinky z tašky vytahovat a nepřestal, dokud tam co bylo. V lese se nám často ztratili, ale my jsme ho znali, že radši chodí v polích než v lese; valně jsme se o něj nestarali, až jednou se nám ztratil a nevěděli jsme o něm až dopoledne. Volali a pískali jsme, ale vše marno. B pryč. Ze by neoděšel domů jsme byli jisti. Za jedno neznal cestu a co jistějšího bylo, že by nevydržel hladu, nebo nebylo to prvně, že nám všem při obědě statečně pomohl. Najednou tady slyšíme rány bae! bae; a za chvíli zase dvě. Šli jsme po hlasu do poli a tady vidíme B., jak znovu nabíjí, aby nás přivolal. — Co nám nechystal k obědu. Byl v poli, kde rostla vodnačka a sotva že nás spatřil, křičel: "Smarjá, hoši, pojďte honem, to jsem třel, pojďte a jezte. Sám už měl kolem sebe takové kolo vydloubané, že opravdu by s tím nakrmil několik krav. Co jsme měli dělat? Zasmáli jsme se, ale on nedbal, jen když se najedl. — Žádný z nás dosud ho neviděl, jak střílil a proto jednou jme ho postavili do nízkého podrostu, že mu přizneme zajíce. Připravil si flintu, rozkročil nohy a čekal. My udělali jsme kolo a pomaloučku jsme se k němu stahovali a před námi hopkoval zajíc a přímo k B. Viděl ho. Klekl si na koleno, zaléčil, milý zajíc hopkoval sem tam a lovec s nataženým lou. Už jsem to nemohl vydržet a proto jsem vykřikl: Proč k sak, nestřílíš? Aspoň teď aby byl střílil a to docela odložil flintu a povídá: "Cložje, kdyby se jen byl aspoň na chvíli zastavil, tak bych mu to byl pskl do kšichtu, ale on jako schválně přede mnou skáče jako kůzle." — Z daleka už jsme cítili, že někde musí být mřina a pak jsme našli poletující vran a pronikavým skřekem nám zvěstovaly to též, ale vyhnouti jsme se nemohli. Zvláště B. tam zrovna běžel a než jsme se nadáli, padla rána. Sta a sta havranů spustilo pekelný řev a vztlélo do výše. Několik s přeraženými křídly tlouklo se po zemi a dvě docela mrtvé, nám ukázaly vítěznou trofej pana B. Vzal si je pak domů. Potom soused povídá a co ty Franto nie nevíš? Patvě nám aspoň, jak jsi tokrát střelil do toho pa — ne do toho zajíce. Všichni se smáli, ale byli jsme dobří přátelé, proč bych to nepověděl, ale jen jim, na to se mohu zadušovat. Tak jsme vám jednou vyšli a den byl tak krásný, že nemohlo být lepšího počasí pro honbu zajců; ani větřík se nehnu. Čerstvá napadlý sníh okatoval nám stopy, ale kosať aby je sledoval, neb jeden zajíc za jednu noc nadělá stop, že by unavil deset honců. Proto jsme jen časem na ně pohlédli a li jsme rovně mezi nizounké vrbičky, které zajec rádí okusují. A hie, tam jeden seděl a tak pěkně panáčkoval, jako by měl chtít podávat pacičku a zase jako hrozil tou pracičkou, ty, blupáčku; chvíli jsem váhal, ale pak tichem ranním to třesko a milý zajíček poroučel se do sněhu, kde snad přenoceval. Šel jsem pro něho ale běda, zajíc pryč a na místě, kam jsem stěblil byla díra. Hledal jsem i tam a vrbavý pařízek, aby mi nepřekážel,

DR. J. W. NOVÁK,
ČESKÝ ZUBNÍ LÉKAŘ
Pokoj č. 4. Continental Block, 15. a Douglas ul.
Bezbolestné vytahování zubů. Bolavé zuby lémim a vyplujuji, by staly se způsobilými k přirozené službě. Rozvíkvané zuby upevňuji. Krvácějící a nemocné dásně vyléčím a přivedu do přirozeného stavu. Člověk bez zubů nevyhlíží pěkně. Scházející zuby nahradím a upevním tak, že nikdy nevyvážnou. Umělé zuby zhotovuji pozorně, aby hodily se do vašich út a jsou tak dokonalé, že vyhlížejí jako přirozené. Měli byste si nechat prohlédnouti a vyhlástiti zuby nejméně jednou do roku. Všechna práce je zaručena.
Telefon úřadovny, Douglas 5077.
Residence 915 William ul., tel. Douglas 6019.

ZDARMA! ZDARMA!
Láhev Californského vína s každou koupí kořalky, neb vína v ceně \$2.50 neb více.
Zásilky na venek zasíláme spolehlivě. Pište o cenník.
SCHNEIDER & KLEIN,
1232 So. 13th St. OMAHA, NEBRASKA

NEJSTARŠÍ A NEJLEPŠÍ MÍSTO PRO SCHŮZKY JEST
ED. MAURERA RESTAURANT A HOSTINEC.
v čísle 306 Farnam ulice.
Pravá importovaná piva na epn. PLZEŇSKÉ z Měšťanského pivovaru v Plzni v Čechách Hofbrau "unicli Bavaria pivo. Pivo Anheuser Bush a světově známé Faust zlskalo rozsáblou reputaci.
Kavárna pro dámy nalézá se na druhé podlaže.

Václav Kozak,
—vlastní čistě zařízení—
řeznický a uzenářský závod
910 Bancroft ulice, OMAHA, NEB.
Zásoby čerstvého masa, jakož i všeliké výrobky uzenářské jsou vždy té nejlepší jakosti. Zkuste koupiti u něho jednou a zajistě, že podruhé přijde zase. — Zboží na pořádní dovážti do domu. Objednávky možno učiniti telefonem: Douglas 4788.

FRANK YUN
vlastní čistě a hojně zásobený
řeznický a uzenářský obchod
v čísle 2206 Již. 16. ul., OMAHA.
Bohatý výběr čerstvého masa, nejlepší jakosti a za ceny nejlevnější. Veškeré výrobky uzenářské též se té nejlepší pověsti. Objednávky možno učiniti telefonem: Douglas 3422.

Choroby konečnicku — vyléčeny
Mírné léčení, jež vyléčí v krátké době zlatou žlu, píštěl a jiné choroby konečnicku bez operace. Nepoužívá se chloroformu, etheru nebo jiného všeobecného uspávacího prostředku. Vyléčení zaručeno v každém případě, který ku léčení převzemu a peníze slotte po vyléčení. Pište si o knihu o chorobách konečnicku, s dověděcennými, na: 47ř
DR. TARRY — Bee Building — OMAHA.

F. C. BLISS, prodávac hovězího dobytka. F. F. WELLMAN, prodávac vepřového dobytka.
Bliss & Wellman, komissionáři v dobytku.
Máme 20ti-letou zkušenost v obchodu tomto. Za správnost ručíme. Naše rada bude vždy dána v zájmu zasilatele dobytka a nikdy v zájmu jeho. Posloužíme každému spravedlivě a ručíme, že krajané obdrží nejvyšší cenu tržní, týž den panují dle jakosti dobytka. Zvláštní pozornost věnujeme dotazům krajanů.
F. F. Wellman jest Čech a proto obraťte se na něho s pinou důvěrou.
BLISS & WELLMAN,
Room 264 New Exchange Bldg., Union Stock Yards, So. Omaha, Neb.

Joseph Bliss & Son Co.,
komissionáři živým dobytkem.
Uspokojivý prodej. Rychlé vyplacení.
SOUTH OMAHA, NEBR.

ANCHOR FENCE COMPANY
železné i drátěné ploty, chráudlna a mříže do oken
Uspokojení zaručeno
207 sev. 17. ul. 3-tře Tel. Red 814.

Leo-Glass-Andreesen Hardware Co.
prodává ve velkém
tlačení, vyrábění a lakované plechové nářadí. — (Cinovaný plech, šiškový plech a kovové zboží. — Ocelový drát, šišky, ocelové zboží, ocelové nářadí, náboje a sportovní zboží všeho druhu.
14 a 14 1/2 Harney Street, Omaha, Nebr.

